

troer saaledes, mine Herrer! at der er særdes Meget, der taler for dem, og da det ærede Thing saaledes nu selv maa indrømme, at deres Ret er tvivlsom, forekommer det mig, at hvis man ikke vil ansee dem for pensionsbetingede, maa man dog tilstaae, at Billigheds-hensyn i allerhøieste Grad taler for dem, selv naar man vil affee fra den strenge Retfærdighed. Jeg har derfor tilladt mig at stille disse forskjellige Endringsforslag, og jeg skal isærdeleshed anbefale de ærede Herrer Forslaget Nr. 1. Skulde det ærede Thing imidlertid ikke finde det rigtigt at gaae ind derpaa, vil jeg hende dets Opmærksomhed paa det af mig under Nr. 2 stillede Forslag, hvorefter de Paagældende faae en Sum eengang for Alle; thi saameget er dog ganske vist, at disse Hofdame-tjenere og Hofdamepiger have været berettigede til at faae i den Tro, at de kunde vente Pension, og nu uden videre at stode dem ud i denne Dyrtdid, da det er saa overordentlig vanffeligt endog for dem, der allerede sidde i Erhverv, at faae sig igjennem, og næsten umuligt at begynde en ny Levevei, det er jeg overbevist om, at Thinget ikke vil gjøre med Nogen, om hvem det er uimodsaagt yttret, at deres Ret idetmindste er tvivlsom og som altsaa dog maaftoe have Ret. Jeg skal saaledes tillade mig in subsidium at anbefale Forslaget under Nr. 2. Naagt jeg har stillet endnu 2 Endringsforslag, hvori jeg ikke har medtaget de to Hofdamepiger, troer jeg dog, at de ligesaa vel fortjene at komme i Betragtning som de andre; thi have de end tjent fortere Tid end de øvrige, saa er det dog ganske vist, at Fruentimere have mere ondt ved at komme i en ny Livsstilling end Mandfolk, der have saamange forskellige Erhvervsmaader, — hvorhos en høj Grad af Billighed ogsaa i denne Henseende taler for disse Hofdamepiger. Jeg skal saaledes tillade mig paa det Bedste at anbefale denne Sag til det ærede Thing.

Ordføreren (Tscherning): Udvalget har givet mig det Hverv at foreslaae det ærede Thing at gaae ind paa samtlige de af Finantsministeren foreslaaede Endringsforslag, saavel de til § 1 som det til § 3. Finantsministeren har gjort opmærksom paa, at den finantstille Forskiel er kun ringe, den er endogsaam mindre,

end den kunde synes ved første Dietkast, idet den Forøgelse, der er foreslaaet, er kommen Personer tilgode, som efter almindelige Regler ikke kunne antages at have en lang Levetid, og Foruindsfelsen derimod, idetmindste i nogle Tilfælde, er falden paa yngre Personer. For imidlertid at reitfærdiggjøre det Forslag, der er kommet fra Udvalget, skal jeg dog anføre, at en af dem, hvis Pension nu af Finantsministeren er foreslaaet nedsat fra 380 til 370 Rbd., har tjent i 39 Aar og er en Mand, som allerede er meget fremrykket i Alder. Han havde altsaa i visse Maader den samme Udkomst som de 2, der have faaet forhøiet og en meget forhøiet Pension, af hvilke den Eine har tjent i 36 Aar og den Anden i 29 Aar. Fremdeles har den, hvis Pension er foreslaaet nedsat fra 370 til 360 Rbd., tjent i 29 Aar, og endelig er den Tredie, hvis Pension er foreslaaet nedsat fra 350 til 300 Rbd., ogsaa en Mand i en temmelig fremrykket Alder, som i 29 Aar har tjent i en Stilling, der ansees for en af de meget vigtige i Hofstjenesken. Under alle Omstændigheder har Udvalget erkjendt, at det ikke bør stille sig mellem Bestyrelsens Ønsker at gjøre Pensionerne mindre, og da de Medsættelser, som ere stete, dels ikke ere betydelige, dels paa ingen Maade bringe Pensionerne ned under det, som med Grund kan ansees endogsaam for en høj Pension i saadanne Livsstillinger, har det ikke kunnet falde Udvalget ind at bringe dem til nærmere Forhandling eller Undersøgelse.

Hvad angaaer de Forslag, som ere stillede af et Antal ærede Medlemmer her af Thinget, er der Noget, som i dette Dieblik har bragt mig til at indsee, at disse Forslag ere svagere, end de Herrer selv forestille sig. Det ærede Medlem, der tog Ordet derfor, har sat sig tilhest paa Dyrtdiden; saasnart man for Diebliket benytter Dyrtdiden for at tampe, ei man sikker paa, at man ikke har gode Argumenter; man taler til en forvirret og usikker Følelse, fordi man ikke har rigtig sfjellige Grunde. Udvalgets Fleertal — det ærede Medlem, som talte, hører selv til Udvalget — har meent, at man denne Gang ligesom forrige Gang især burde bede Thinget at lægge Mærke til Finantsministerens Antydninger i saa Henseende. Udvalgets Fleertal har forøvrigt troet,